

„OTTHONRA TALÁLTUNK JÓZSEFVÁROSBAN”

INTERJÚ DARVASI ILONÁVAL, A TURAY IDA SZÍNHÁZ IGAZGATÓJÁVAL

A 16 éve alakult Turay Ida Színház 2014 őszén lelt állandó otthonra Józsefvárosban, a Kálvária tér felújított épületében. A társulat immár második évadját zárja a kerületben, előadásait nagy sikerrel, rendre telt házzal játsszák. Darvasi Ilona alapító-igazgató a Józsefváros újságnak adott interjúbán felidézte, hogy színházuk 16 éve, havonta négy előadással indult el, manapság évente több mint 400 előadást tartanak, a kerületi állandó színpad mellett szerte az országban. Az igazgató asszony fontos feladatnak tartja az iskolás nemzedék színházi nevelését, a következő évadra vonatkozó terveikkel kapcsolatban pedig elmondta: újabb neves művészekkel, Szulák Andreával és Bodrogi Gyulával is találkozhatunk majd a színházban.

Milyen új bemutatókkal készülnek a következő évadra? Maradnak a klasszikus daraboknál?

Mindig a klasszikus színház híve voltam, az egész épület kívül-belül ezt sugallja, az előadásaink is azok. 11 új be-

Szeretünk itt lenni, úgy érezzük, hazajövünk. Józsefvárosban is van már törzsközönségünk

mutatónk lesz, melyben hat nagyszínpadi, két kamara, két mesejáték és egy ifjúsági produkció szerepel. Szenzációs lesz az a produkció, amelyben „három nagyágyú”, három nagyszerű művésznő szerepel: Szulák Andrea, Keresztes Ildikó és Dé-tár Enikő, mellettük pedig Sasvári Sándor tűnik fel a színen, tehát fantasztikus a szereposztás. Egy zenés-táncos, életszagú vígjáték lesz arról, hogyan fognak össze az asszonyok volt férjeik ellen. Találkozhatnak a nézők új művészekkel is, Egyházi Gézával, Szalma Tamással, ősszel pedig Bodrogi Gyula rendez újra nálunk. Bemutatjuk a Vértestvérek című musicalt is, amelyet 30 éve játszanak a Broadwayen és a West Enden, de lesznek ismert vígjátékok, például a Francia szobalány, vagy az Imádok férjhez menni. A Lambertier úr című bűnügyi játékot, kamaraszínházi előadásként Piros Ildikó, Kossuth-díjas művész állítja színpadra. Hasonló lesz Fehér Adrienn főszereplésével a Cserhádi Zsuzsáról szóló, s az ő dalait megidéző új előadás is.

2000 novemberében alakult meg a társulat. Csaknem 16 évvel később 140 embert foglalkoztat a színház, évente több mint 400 előadást tartanak, 130 ezer néző előtt. Gondolta volna, hogy ilyen messzire jutnak?

Az első évben a Lili bárónő című operettet mutattuk be, havonta négy előadásunk volt, ez akkor nagy dolognak számított. Nem telt el fél év, és olyan sikere volt a darabnak vidéken – akkor még csak az országot jártuk – hogy folyamatosan kerestek a kultúrházak programszervezői. Fél év múlva újabb három darabot mutattunk be. 2006 őszén egy hónapban már 35 előadást játszottunk – mindet vidéken. Előfordult, hogy egy napon három különböző városban kellett fellépünk, három különböző előadással. Folyamatosan fejlődtünk, jobbnál jobb művészek csatlakoztak hozzánk: színészek, táncosok, énekesek, zenészek. A szakmában elterjedt, hogy a Turayban jó a hangulat, a légkör, szeretnek együtt dolgozni a kollégák.

A gyerekektől kezdve a nyugdíjasokig – akik nagyon kedvelik az operetteket, magyar nótákat – igyekszünk mindenkit kiszolgálni.

Komoly hangsúlyt fektetnek a diákok színházi nevelésére, kiemelten kezelik a hátrányos helyzetű gyerekeket és fiatalokat. Miért tartják ezt fontosnak?

Az ifjúságra sokkal jobban oda kell figyelni, mint a felnőttekre, mert ha a gyerekeknek, diákoknak egyszer elveszik a kedvét a színházba járástól, soha többé nem teszik be oda a lábukat. Fel kell kelteni az érdeklődésüket! A Rómeó és Júlia közvetlenül a középiskolásoknak szól, nálunk beavató színházként játszunk. Ez azt jelenti, hogy bizonyos pontokon a rendező megállítja az előadást, hozzáfűz a darabhoz egy-egy magyarázatot, vagy kérdez a diákoktól, így végig fenntartható a figyelem. A kötelező olvasmányoknál maradván, Mikszáth Kálmánról is gyönyörű előadásunk van Piros Ildikóval és Mikó Istvánnal a főszerepben. A Bubamara című darab pedig kimondottan a cigány-magyar együttélésről, konfliktusairól, kultúrájukról szól. Az előadások után pszichológus részvételével – akár fiatalok, akár felnőttek tekintik meg – közös beszélgetést tartunk azoknak, akiket ez érdekel. Nagyon hasznosak és különlegesek ezek az alkalmak, már csak azért is, hogy tudjunk egymás felé közelíteni.

A kicsiknek színházbejárást tartunk, ahol elmondjuk: hogyan illik viselkedni, feljöhetnek a színpadra, megnézhetik a díszletet. Így könnyebben lehet őket ránevelni a színházba járásra, hisz megszerettettük velük a kultúra egyik legérdekesebb szelétét. A mostani középiskolásoknak ez kimaradt az életéből, de nem adom fel a küzdelmet, viszont ehhez a tanárok közreműködésére is nagyon nagy szükség van.

A második évad végéhez közelednek a Kálvária téri közsínházban. Megszokta a közönség az új otthont, sikerült becsalogatni a józsefvárosiakat?

Az egész társulat nagyon szereti ezt a helyszínt. Amikor a munkatársaim először meghallották, hogy ide jövünk, megrettenetek a „nyóckertől”. De én tudtam, hogy milyen fejlődésen ment át a városrész. Folyamatosan újítják fel az épületeket, köztérket, egyre szebb a környezet. Javul a közbiztonság, nagyon jó az együttműködésünk a polgárőrökkel, a rendőrséggel. Szeretünk itt lenni, úgy érezzük, hazajövünk. Józsefvárosban is van már törzsközönségünk, rendre odajönnek hozzánk a helyi nézők a szünetekben, előadások után, és elmondják, hogy büszkéek az új színházra, s ez nagyon jól esik, hisz az a célunk, hogy a józsefvárosiak is érezzék: őértük van ez a színház.

D.A.

Továbbra is kedvezményrel válthatnak belépőt a Turay Ida Színházba a józsefvárosi nyugdíjasok és diákok, a délelőtti és az esti előadásokra is.